

Nr 1.

Ankom till riksdagens kansli den 24 februari 1939 kl. 12 m.

Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande, nr 1, i anledning av väckt motion angående viss ändring i gällande författning om fiskefartygs sjösäkerhet och utrustning.

I en inom första kammaren väckt och till dess andra tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 114, har herr *Emil Andersson m. fl.* hemställt, att riksdagen ville besluta i skrivelse till Kungl. Maj:t begära sådan ändring i gällande författning, att av fiskare nu använda moderna ankare med en vikt av c:a 90 kg skulle kunna lagligen användas. *Motionen.*

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till den med här ifrågasvarande motion likalydande, inom riksdagens andra kammare av herr *Hansson* i Hönö m. fl. väckta motionen nr 89.

Över motionen II: 89, som hänvisats till andra kammarens tredje tillfälliga utskott, har sistnämnda utskott i vederbörlig ordning inhämtat yttrande från *kommerskollegium*. *Yttrande.*

Kungl. förordningen den 20 maj 1927 angående fartygs byggnad och utrustning innehåller i förevarande ämne allenast ett allmänt stadgande, att »fartyg skall, där så ej är uppenbarligen obehövt, vara försett med ankare, ankarkätting och trossar» (§ 49). Jämlikt 2 § nämnda förordning ankommer det på kommerskollegium att meddela närmare bestämmelser angående bl. a. fartygs utrustning med ankare. De av kommerskollegium härom meddelade bestämmelserna återfinnas i den av kollegium den 30 juni 1927 utfärdade kungörelsen med särskilda byggnads- material- och utrustningsbestämmelser för fartyg (byggnadsreglemente). Enligt 165—167 §§ byggnadsreglementet jämte tillhörande tabellbilagor XXI—XXIII gäller såsom huvudregel, att fordran å ankares vikt står i viss relation till fartygens storlek och den fart, vari de nyttjas. För fiske- och fångstfartyg medgiva bestämmelserna vissa minskningar av eljest i bestämmelserna förekommande vikter. Ankare av den i motionen angivna vikten äro enligt bestämmelserna medgivna för fartyg intill viss storleksordning. *Utskottet.*

I sitt yttrande har kommerskollegium bl. a. framhållit följande: Bestämmelserna i byggnadsreglementet vore avpassade i förhållande till ankare av vanligen förekommande typer. Någon framställning om ändring av bestämmelserna med hänsyn till ankare av sådant slag, som i motionen avsåges, hade icke gjorts hos kollegium. Därest dylik framställning gjordes, vore kollegium givetvis berett att taga framställningen under vederbörlig pröv-

ning. På grund härav förelåge enligt kollegii mening icke anledning för riksdagen att avlåta den i motionen åsyftade skrivelsen.

Då motionärerna, enligt vad som framgår av kommerskollegii yttrande, genom hänvändelse till kollegium kunna få föreliggande spörsmål upptaget till vederbörlig prövning — en möjlighet som motionärerna synas ha förbi-sett — har utskottet för sin del ansett sig böra avstyrka bifall till motionen.

Utskottet får alltså hemställa,

att motionen I: 114 icke måtte till någon första kamma-rens åtgärd föranleda.

Stockholm den 16 februari 1939.

På utskottets vägnar:

O. A. NORDBORG.

Närvarande: herrar Nordborg, Heüman, Sundvik, Theodor Magnusson, Karl Andersson, Persson*, Albertsson och von Horn.*

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.
